

מ"ת 57461/09/16 - מדינת ישראל נגד זיאד דבש

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' סגן הנשיא י' נועם

מ"ת 57461-09-16 מדינת ישראל נ' זיאד דבש
(עציר)

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
זיאד דבש (עציר)
על-ידי ב"כ עו"ד מוחמד חלאילה

המבקשת
(המאשימה)
נגד
המשיב
(הנאשם)

החלטה

1. לפניי בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו בת"פ 57384-09-16. הצדדים אינם חלוקים על קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב, כמו-גם על קיומה של עילת מעצר; והמחלוקת ביניהם מתמקדת בשאלה, האם יש חלופת מעצר הולמת שתבטיח את מטרת המעצר. במסגרת הליכי המעצר הוזמן, לבקשת המשיב, תסקיר מעצר משירות המבחן; ואולם, שירות המבחן לא המליץ בתסקירו על חלופת מעצר בתנאי "מעצר בית", הואיל וסבר כי חלופת המעצר אינה מאיינת את רמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב, וכי המפקחים המוצעים יתקשו לשאת בתפקיד הפיקוח על המשיב ולהוות גורמי סמכות מציבי גבולות עבורו. ב"כ המשיב הלין על אופן בדיקת חלופת המעצר על-ידי שירות המבחן, אשר לטענתו קיים שיחה קצרה עם המפקחים המוצעים; וביקש להורות על הכנת תסקיר משלים, אשר יבחן את התאמתם של מפקחים נוספים.

2. בכתב-האישום הואשם המשיב בשורה של עבירות כדלהלן: סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה - לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - החוק); חבלה חמורה בנסיבות מחמירות - לפי סעיף 335(א)(1) לחוק, בנסיבות סעיף 333 לחוק; חבלה במזיד לרכב - לפי סעיף 413 לחוק; היזק בזדון - לפי סעיף 452 לחוק; הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו - לפי סעיף 275 לחוק; נהיגה בזמן פסילה - לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961; נהיגה במהירות מופרזת - לפי סעיף 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961; ונהיגה כשברמזור אור אדום בצומת - לפי סעיף 22(א) לתקנות התעבורה, בשילוב סעיף 62 לפקודת התעבורה (כעשר עבירות).

3. להלן העובדות המיוחסות למשיב בכתב-האישום. ביום 15.9.16, בסמוך לשעה 23:30, נהג הנאשם ברכב,

ביודעו כי הוא פסול מלנהוג. הוא נסע ברכב, יחד עם שניים אחרים, מירושלים לתל-אביב וחזרה. לאחר מספר שעות, בסמוך לשעה 5:00 לפנות בוקר, עיכבו שוטרים את המשיב במחסום שהוקם בסמוך ל"גינות סחרוב", במטרה לערוך בדיקות שכרות לנהגים. כאשר התבקש המשיב להזדהות לפני השוטרים, טען שאין בידיו מסמכים מזהים, זאת במטרה להתחמק מבדיקת פרטיו. אחד השוטרים ביקש מהמשיב להתלוות אליו לבדיקה; ובשלב כלשהו, קפץ המשיב אל תוך הרכב ונמלט מהמקום בנהיגה מהירה. בתגובה, דלקו השוטרים אחר המשיב בניידת משטרה, תוך הפעלת סירנות וכריזה המורה למשיב לעצור. המשיב המשיך בנסיעתו בשדרות בן גוריון במהירות שנעה בין 100-130 קמ"ש, תוך שהוא עוקף כלי רכב שנסעו בכביש וגורם להם לסטות מנתיב נסיעתם. בהגיעו לצומת הכבישים שדרות בן גוריון - גבעת שאול, חצה המשיב את הצומת באור אדום ובמהירות גבוהה, ופנה לגבעת שאול, בהתעלמו מכריזות השוטרים שדלקו אחריו בניידת. המשיב המשיך בנסיעה מהירה עד אשר הגיע לצומת "גינות סחרוב", אותו חצה באור אדום ובמהירות גבוהה, ופנה ימינה חזרה לשדרות בן גוריון. הוא חצה רמזורים באור אדום ופנה לרחוב זלמן שזר. במהלך נסיעתו ברחוב זלמן שזר לכיוון שדרות בן-צבי, חצה המשיב שלושה צמתים באור אדום, נהג במהירות של כ-130 קמ"ש, ואף אילץ משאית שעברה במקום לסטות לצד הדרך על-מנת שלא להתנגש ברכבו. המשיב המשיך בנסיעתו המהירה והפרועה לכיוון רחוב הרב הרצוג, דרך שדרות חיים הזז; ובשעה שהניידת המשיכה לדלוק אחריו, חצה שני צמתים נוספים באור אדום, עקף כלי רכב מצד ימין, עד שהגיע לצומת הרחובות חיים הזז - הרב הרצוג, שאף אותו חצה באור אדום. במהלך המרדף אחר המשיב, ניסו השוטרים לעקוף את מכוניתו, אך המשיב סטה מנתיב נסיעתו באופן שמנע מהניידת לעקוף אותו. בעקבות הדיווח של השוטרים ברשת הקשר המשטרתית, הקים צוות שוטרים אחר מחסום משטרי בסמוך לצומת הרחובות הרב הרצוג ושח"ל. כאשר התקרב המשיב למחסום, סימנו לו השוטרים לעצור, אך הוא המשיך בנסיעתו המהירה לכיוון אחד השוטרים "באופן שאיים לדורסו" (כלשון כתב-האישום). השוטר רץ לצד הדרך כדי להימנע מפגיעה, שלף את נשקו וירה ירייה אחת לכיוון גלגלי הרכב, במטרה לעצור אותו, אך ללא הצלחה. המשיב המשיך במנוסתו בנהיגה פראית בשדרות הרצוג עד הגיעו לצומת פת, שאותו חצה באור אדום. ברחוב יעקב פת המשיך המשיב לנסוע ברכב במהירות של כ-130 קמ"ש, ובעוד הניידת דולקת בעקבותיו חצה מספר צמתים באור אדום, אגב אילוף נהגים לסטות לצד הדרך על-מנת שלא להתנגש ברכבו. בהמשך, נסע המשיב לכיוון דרך חברון, וחצה את צומת הכבישים משה ברעם ודרך חברון באור אדום ובמהירות. הוא המשיך בנסיעתו כשמגמת פניו לכיוון צור באהר; ואגב כך התנגש ברכב מיניבוס אשר חצה את הצומת האמור באור ירוק. כתוצאה מההתנגשות הסתחררו המיניבוס ורכבו של המשיב מספר פעמים, עד שנבלמו, וגרמו לשבירת עמוד הרמזור ולנזק למעקה הבטיחות בצומת. כתוצאה מההתנגשות נפגע נהג המיניבוס בחלקים שונים בגופו - במרפק, בגב ובראש, והובהל לבית-חולים. לרכב המיניבוס גם נגרם נזק קשה שהוגדר כ"אובדן מוחלט". בגין המעשים האמורים יוחסו למשיב שורת העבירות האמורות שצוינו לעיל.

4. יצוין, כי לחובת המשיב שתי עבירות קודמות בבית משפט לתעבורה, לרבות עבירות של נהיגה תחת השפעת

משקאות משכרים. בנוסף, ביום 10.7.16, הורה בית-משפט השלום לתעבורה, במסגרת תת"ע 3281-01-16 על פסילת רישיון הנהיגה של המשיב בפועל לתשעה חודשים. את העבירות הנ"ל ביצע המשיב בשעה שהיה פסול מלנהוג ברכב.

5. כפי שצוין, במהלך הדיון הראשון, ביום 27.9.16, הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה נגד מרשו, תוך שהותיר את האפשרות להשלים טיעונים בהמשך, בעניין התשתית הראייתית, ככל שיהיה צורך בכך. באותה ישיבה ביקש ב"כ המשיב להזמין תסקיר מעצר, לשם בחינת חלופת מעצר. ב"כ המבקשת גרס, כי אין מקום להזמין תסקיר מעצר, שכן בנסיבות המקרה דנן, "שום חלופה לא תסכון". באותו דיון הוריתי על הזמנת תסקיר מעצר, כדי שלא לחסום את דרכה של הסנגוריה לעתור לחלופת מעצר, זאת מבלי להביע עמדה בשאלה האם בעניינו של המשיב ניתן להפיג את הסיכון הנשקף ממנו לביטחון הציבור באמצעות חלופת מעצר, אם לאו.

6. מתסקיר המעצר שהוגש ביום 3.11.16 עולה, כי המשיב הוא רווק בן 20, שעובר למעצרו התגורר בבית הוריו בשכונת צור באחר בירושלים ועבד אצל קבלן בעבודות שיפוצים. עוד עולה מהתסקיר, כי המשיב הוא צעיר הבנים למשפחה המונה זוג הורים וחמישה ילדים, נשר מהלימודים לאחר שמונה שנות לימוד ומאז עבד בעבודות בניין עם קבלנים שונים, באופן רציף. המשיב תיאר באוזני קצין המבחן קשרים מרוחקים מאחיו, המבוגרים ממנו; וטען כי הוא היחיד הדואג להוריו ומפרנס אותם. עוד ציין המשיב בשיחתו עם קצין המבחן, כי בגיל 16 השתמש בסם מסוכן מסוג חשיש, אך הפסיק לעשות זאת לאחר כשנה; וכי בגיל 18 החל לצרוך באלכוהול לעיתים רחוקות. הוא לא ראה עצמו כמי שסובל מבעיה של שימוש לרעה בחומרים פסיכו-אקטיביים למיניהם.

בהתייחסו לגורמי הסיכון, ציין שירות המבחן, בין-השאר, את התרשמותו מהמשיב כצעיר בעל דימוי עצמי נמוך, חסר בשלות רגשית ובעל קווים ילדותיים, הנושא עמו חסכים רגשיים; ואת ההערכה כי ניכר שהלה מטשטש ומצמצם את החלקים הבעייתיים בהתנהגותו, תוך ניסיון להציג פסאדה חיובית. עוד ציין שירות המבחן בהקשר זה, את הפער שבין תיאור המשיב את אורח חייו, לבין המיוחס לו בכתב-האישום. לאור האמור, העריך שירות המבחן כי "רמת הסיכון להישנות התנהגות פוגעת הנה גבוהה". הואיל והמשיב ביקש שתיבדק אפשרות שחרורו ל"מעצר בית" בבית הוריו בשכונת צור באחר בפיקוח הוריו ואחותו, נפגש שירות המבחן עם שלושת המפקחים המוצעים. שירות המבחן ציין, כי בפגישה עם בני המשפחה בלטו מורכבויות ביחסים בתוך המשפחה, ובני המשפחה שללו את טענתו של המשיב, לפיה הוא המפרנס העיקרי והיחיד במשפחה. עוד ציין שירות המבחן, כי בשיחה בלט גם הפער שבין תיאורו של המשיב את עצמו והתנהלותו בביתו, לבין תיאור בני המשפחה את התנהגותו.

בסיכום התסקיר ציין שירות המבחן, כי "החלופה המוצעת אינה מאיינת את רמת הסיכון, וכי המפקחים המוצעים יתקשו לשאת בתפקיד הפיקוח ולהוות גורמי סמכות מציבי גבולות עבור המשיב". לאור האמור, ולנוכח "רמת הסיכון הגבוהה להישנות התנהגות פוגעת", וההערכה "כי החלופה והמפקחים המוצעים אינם מאיינים רמת הסיכון ויתקשו להוות גורמי סמכות מציבי גבולות עבור [המשיב]" - נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה על שחרורו של המשיב, ואף המליץ על המשך מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים.

7. בדיון שהתקיים ביום 10.11.16 עתר ב"כ המבקשת למעצרו של המשיב עד לתום משפטו, וגרס, הן לנוכח הסיכון המוגבר הנשקף מהמשיב, והן על-יסוד תסקיר המעצר השלילי, כי אין חלופה שיש בכוחה לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב.

8. ב"כ המשיב ביקש מבית-המשפט להורות לשירות המבחן לבחון את חלופת המעצר המוצעת, בתנאי "מעצר בית", באמצעות מפקחים נוספים שלא נבדקו, כמו אחיו של המשיב, וכן שני דודיו של המשיב, שהם נשואים ומנהלים אורח חיים נורמטיבי. בנוסף הציע, כי תיבחן האפשרות למעצר באיזוק אלקטרוני. לדבריו, המפקחת העיקרית תהיה אחות המשיב, המתגוררת בדירה, ויתר המפקחים הנוספים, המתגוררים באותו מתחם, אם כי לא באותה דירה, יצטרפו לסירוגין במשימות הפיקוח. הסגור אף הגיש אסופה של החלטות שבהן שוחררו למעצר בית נאשמים שהוואשמו בעבירות דומות.

9. כפי שצוין לעיל, אין חולק על קיומן של ראיות לכאורה נגד המשיב. אף אין מחלוקת על קיומה של עילת מעצר נגד המשיב. מדובר בעילת מעצר מכוח סעיפים 21(א)(1)(א), 21(א)(1)(ב) ו-21(א)(1)(ג)(4) לחוק סדר הדין הפילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, שכן המעשים המיוחסים למשיב בכתב-האישום מעידים על מסוכנות הנשקפת ממנו לביטחון הציבור. המחלוקת בין הצדדים נסבה, כאמור, בשאלה אם יש חלופת מעצר שתשיג את תכלית המעצר, והאם יש מקום להורות לשירות המבחן להכין תסקיר מעצר משלים בעניינו של המשיב.

10. לאחר בחינת טיעוני הצדדים הגעתי לכלל מסקנה שאין מנוס מלהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הסיכון הנשקף מהמשיב לביטחון הציבור הוא משמעותי וניכר, כעולה מהמעשים המיוחסים לו בכתב-האישום. הסיכון הממשי והמוגבר נלמד מנהיגתו של המשיב בזמן פסילה ברכב, מהימלטותו מהשוטרים בנהיגה פרועה ומסוכנות ברחבי ירושלים, אגב נסיעה במהירות של 100-130 קמ"ש, חציית רמזורים אדומים וסיכון כלי-רכב שנאלצו לסטות ממסלולם כדי שלא להיפגע - סיכון שהתממש לכדי פגיעה בעת התנגשות רכבו של המשיב ברכב אחר

בסיומו של המרדף ופציעת נהגו. בהתנהגותו הפגין המשיב, כי מורא החוק וגורמי אכיפת החוק הוא ממנו והלאה, וכי לא ניתן, אפוא, לסמוך עליו שיקפיד לקיים אחר תנאים מגבילים. לכך מתווספת אף הערכת שירות המבחן - על-יסוד קווי אישיותו של המשיב והתנהלותו - כי רמת הסיכון להישנות התנהגות פוגעת מצדו הנה גבוהה. סבורני, כפי שהתרשם אף שירות המבחן, כי בנסיבות דנן חלופת מעצר בתנאי "מעצר בית", כמו-גם מעצר באיזוק אלקטרוני, לא יאיינו את הסיכון המוגבר האמור, בפרט כאשר שירות המבחן התרשם כי שלושת המפקחים המוצעים - הורי המשיב ואחותו, יתקשו לשאת בתפקיד הפיקוח ולהוות גורמי סמכות מציבי גבולות עבור המשיב. לא מצאתי מקום לבחון התאמתם של שלושה מפקחים נוספים, או חלופיים, מקרב בני המשפחה. חלופת מעצר בעניינו של המשיב נשללת - הן בשל רמת הסיכון הגבוהה הנשקפת ממנו, אשר נלמדת כאמור מהעבירות המיוחסות לו ונסיבות ביצוען; הן מחמת ההתרשמות, כי לנוכח התנהלותו ונתוני אישיותו, לא ניתן לסמוך על כך שיקפיד לקיים אחר תנאים מגבילים; והן לנוכח הערכה, כי בנסיבות אלו בני המשפחה יתקשו לשאת בתפקיד הפיקוח ולהוות גורמי סמכות מציבי גבולות עבורו.

11. על-יסוד האמור לעיל, יעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

המזכירות תמציא עותק מההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, י"ג בחשוון התשע"ז, 14 בנובמבר 2016, במעמד הצדדים.

יורם נועם, סגן נשיא